Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 15. júla 2015 *

„Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh s predpínacou oceľou — Určenie cien, rozdelenie trhu a výmena citlivých obchodných informácií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Horná hranica 10 % obratu — Relevantný obrat — Spolupráca počas správneho konania — Usmernenia k metóde stanovovania výšky pokút z roku 2006“

Vo veci T-391/10,

Nedri Spanstaal BV, so sídlom vo Venlo (Holandsko), v zastúpení: pôvodne M. Slotboom a B. Haan, neskôr M. Slotboom, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Van Nuffel, S. Noë a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 4387 v konečnom znení z 30. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/38.344 – Predpínacia oceľ), zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie K(2010) 6676 v konečnom znení z 30. septembra 2010 a rozhodnutím Komisie K(2011) 2269 v konečnom znení zo 4. apríla 2011,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen (spravodajca), sudcovia F. Dehousse a A. M. Collins,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. júna 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: holandčina.

Rozsudok

Predmet sporu

1 Táto žaloba smeruje proti rozhodnutiu Komisie K(2010) 4387 v konečnom znení z 30. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/38.344 – Predpínacia oceľ) (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“), ktoré postihuje kartel medzi dodávateľmi predpínacej ocele (ďalej len „APC“), ktorí sa podieľali na stanovovaní kvót, rozdelení zákazníkov, určovaní cien a výmene citlivých obchodných informácií týkajúcich sa ceny, objemu a zákazníkov na európskej, regionálnej a štátnej úrovni.

2 Pôvodné rozhodnutie Komisia zaslala týmto spoločnostiam:

— ArcelorMittal SA,

— ArcelorMittal Wire France SA,

— ArcelorMittal Fontaine SA,

— ArcelorMittal Verderio Srl,

— Emesa-Trefilería SA (ďalej len „Emesa“),

— Industrias Galycas SA (ďalej len „Galycas“),

— ArcelorMittal España SA,

— Trenzas y Cables de Acero PSC SL (ďalej len „Tycsa“),

— Trefilerías Quijano SA (ďalej len „TQ“),

— Moreda-Riviere Trefilerías SA (ďalej len „MRT“),

— Global Steel Wire SA (ďalej len „GSW“),

— Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (ďalej len „Socitrel“),

— Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras SA (ďalej len „Companhia Previdente“),

— voestalpine Austria Draht GmbH (ďalej len „Austria Draht“),

— voestalpine AG,

— Fapricela Indústria de Trefilaria SA (ďalej len „Fapricela“),

— Proderac – Productos Derivados del Acero SA (ďalej len „Proderac“),

— Westfälische Drahtindustrie GmbH (ďalej len „WDI“),

— Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (ďalej len „WDV“),

— Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (ďalej len „Pampus“),

— Nedri Spanstaal BV (ďalej len „Nedri“), žalobkyňa,

— Hit Groep BV,

— DWK Drahtwerk Köln GmbH, Saarstahl AG (ďalej spoločne len „DWK“),

— Ovako Hjulsbro AB,

— Ovako Dalwire Oy Ab,

— Ovako Bright Bar AB,

— Rautaruukki Oyj,

— Italcables SpA (ďalej len „ITC“),

— Antonini SpA,

— Redaelli Tecna SpA (ďalej len „Redaelli“),

— CB Trafilati Acciai SpA (ďalej len „CB“),

— ITAS – Industria Trafileria Applicazioni Speciali SpA (ďalej len „Itas“),

— Siderurgica Latina Martin SpA (ďalej len „SLM“),

— Ori Martin SA,

— Emme Holding SpA, predtým a potom opätovne nazvaná Trafileria Meridionali SpA (ďalej len „Trame“).

3 Komisia pôvodné rozhodnutie dvakrát zmenila.

4 Po prvé Komisia prijala 30. septembra 2010 rozhodnutie K(2010) 6676 v konečnom znení, ktoré mení pôvodné rozhodnutie (ďalej len „prvé rozhodnutie o zmene“). Dôsledkom prvého rozhodnutia o zmene v podstate bolo zníženie sumy pokút uložených týmto spoločnostiam: ArcelorMittal Verderio, ArcelorMittal Fontaine a ArcelorMittal Wire France, ArcelorMittal España, WDI a WDV.

5 Prvé rozhodnutie o zmene bolo zaslané všetkým adresátom pôvodného rozhodnutia.

6 Po druhé Komisia prijala 4. apríla 2011 rozhodnutie K(2011) 2269 v konečnom znení, ktorým sa mení pôvodné rozhodnutie (ďalej len „druhé rozhodnutie o zmene“). Dôsledkom druhého rozhodnutia o zmene v podstate bolo zníženie sumy pokút uložených týmto spoločnostiam: jednak ArcelorMittal, ArcelorMittal Verderio, ArcelorMittal Fontaine a ArcelorMittal Wire France, a jednak SLM a Ori Martin. Výlučne tieto spoločnosti boli adresátmi tohto druhého rozhodnutia o zmene.

7 V tomto prípade bolo na podnet Všeobecného súdu druhé rozhodnutie o zmene oznámené všetkým spoločnostiam, ktoré podali žalobu proti pôvodnému rozhodnutiu.

8 Nedri bola vypočutá Všeobecným súdom v súvislosti s dôsledkami, ktoré treba vyvodiť z týchto zmien pôvodného rozhodnutia vo vzťahu k jej argumentácii a mala možnosť prispôsobiť svoje žalobné dôvody a návrhy tak, aby zohľadnili tieto prípadné dôsledky.

9 „Napadnutým rozhodnutím“ na účely tohto konania je teda pôvodné rozhodnutie v znení prvého a druhého rozhodnutia o zmene.

10 Proti pôvodnému rozhodnutiu, prvému rozhodnutiu o zmene, druhému rozhodnutiu o zmene alebo listu zaslanému Komisiou v odpovedi na žiadosti podané niektorými adresátmi pôvodného rozhodnutia o opätovné posúdenie ich platobnej schopnosti bolo podaných dvadsaťosem žalôb (veci T-385/10, ArcelorMittal Wire France a i./Komisia, T-388/10, Productos Derivados del Acero/Komisia, T-389/10, SLM/Komisia, T-391/10, Nedri Spanstaal/Komisia, T-393/10, Westfälische Drahtindustrie a i./Komisia, T-398/10, Fapricela/Komisia, T-399/10, ArcelorMittal España/Komisia, T-406/10, Emesa-Trefilería a Industrias Galycas/Komisia, T-413/10, Socitrel/Komisia, T-414/10, Companhia Previdente/Komisia, T-418/10, voestalpine a voestalpine Wire Rod Austria/Komisia, T-419/10 Ori Martin/Komisia, T-422/10, Trafilerie Meridionali/Komisia, T-423/10, Redaelli Tecna/Komisia, T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisia, T-427/10, Trefilerías Quijano/Komisia, T-428/10, Trenzas y Cables de Acero/Komisia, T-429/10, Global Steel Wire/Komisia, T-436/10, Hit Groep/Komisia, T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisia, T-576/10, Trefilerías Quijano/Komisia, T-577/10, Trenzas y Cables de Acero/Komisia, T-578/10, Global Steel Wire/Komisia, T-438/12, Global Steel Wire/Komisia, T-439/12, Trefilerías Quijano/Komisia, T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisia, T-441/12, Trenzas y Cables de Acero/Komisia, T-409/13, Companhia Previdente a Socitrel/Komisia).

Okolnosti predchádzajúce sporu

Odvetvie, ktoré je predmetom konania

Výrobok

11 Kartel sankcionovaný Komisiou sa týkal APC. Tento výraz označuje oceľové laná a splietané laná z valcovaného drôtu, najmä jednak oceľ pre predpätý betón, ktorý slúži na výstavbu balkónov, základových pilierov alebo rozvodových pilierov, jednak oceľ pre dodatočne predpätý betón, ktorý sa používa v priemyselnej architektúre, podzemnej architektúre a na výstavbu mostov (odôvodnenie 2 napadnutého rozhodnutia).

12 Skupina výrobkov z APC obsahuje viacero druhov jednovláknových káblov (napríklad hladké, lesklé alebo galvanizované káble, potiahnuté, žilové), ako aj viacero druhov lán (napríklad lesklé, potiahnuté, obalené polyetylénom alebo kovové). Laná z APC sa skladajú z troch alebo siedmych vlákien. APC sa predáva vo viacerých priemeroch. Špeciálne laná, teda galvanizované alebo opláštené – naolejované alebo navoskované – a napínacie laná, teda potiahnuté galvanizované laná a galvanizované káble používané pri výstavbe mostov však neboli zohľadnené (odôvodnenia 3 a 4 napadnutého rozhodnutia).

13 V napadnutom rozhodnutí sa tiež uvádza, že v mnohých krajinách sa požaduje vydanie technického certifikátu vnútroštátnymi orgánmi. Certifikačné konania si vyžadujú približne šesť mesiacov (odôvodnenie 5 napadnutého rozhodnutia).

Štruktúra ponuky

14 Z celkového hľadiska podľa napadnutého rozhodnutia členovia kartelu kontrolovali približne 80 % predajov v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP). Vo väčšine štátov popri niekoľkých miestnych výrobcoch pôsobilo viacero najväčších výrobcov. Väčšina z týchto väčších výrobcov patrila do metalurgických skupín vyrábajúcich tiež valcovaný drôt, základnú surovinu APC, ktorá predstavuje hlavnú zložku nákladov. Kým podniky, ktoré neboli súčasťou skupín, boli nútené nakupovať základné

suroviny na trhu, integrované podniky vo všeobecnosti počítali s dodávkami existujúcimi v rámci ich skupiny. Počas celého trvania kartelu konštatovaného v napadnutom rozhodnutí, odvetvie vykazovalo podstatné a trvalé nadmerné kapacity (odôvodnenia 98 a 99 napadnutého rozhodnutia).

15 V roku 2001 sa hodnota predajov APC v rámci EHP zvýšila na približne 365 miliónov eur za celkový objem, ktorý sa blížil 600 000 tonám počas tohto roku. 20 až 25 % týchto predajov sa týkalo drôtu APC a 75 až 80 % oceľových lán APC, pričom tieto priemery sa mierne líšili v závislosti od jednotlivého štátu. Taliansko bolo krajinou, v ktorej spotreba APC bola najvýznamnejšia (približne 28 % predajov APC v rámci EHP). Ďalšie veľké spotrebiteľské krajiny boli Španielsko (16 %), ako aj Holandsko, Francúzsko, Nemecko a Portugalsko (8 až 10 % každá) (odôvodnenie 100 napadnutého rozhodnutia).

Štruktúra dopytu

16 Podľa napadnutého rozhodnutia štruktúra dopytu po APC bola veľmi heterogénna. Výrobcovia prefabrikovaných konštrukčných materiálov a špecializované podniky v oblasti inžinierstva používali APC napríklad v konštrukciách určených na stabilizáciu budov alebo mostov. Klientela sa skladala z veľmi malého počtu veľkých zákazníkov – napríklad Addtek International Oy AB (ďalej len „Addtek“), teraz Consolis Oy AB, ktorá predstavovala od 5 do 10 % spotreby APC v rámci Európskej únie – a z veľkého počtu menších zákazníkov (odôvodnenia 101 a 102 napadnutého rozhodnutia).

17 Obchodné zvyklosti sa líšili v závislosti od jednotlivých členských štátov. Výrobcovia APC a ich zákazníci často uzatvárali rámcové zmluvy na šesť až dvanásť mesiacov. V dôsledku toho zákazníci v závislosti od dopytu objednávali tony v rámci dohodnutého rozpätia objemov za dohodnutú cenu. Zmluvy sa pravidelne predlžovali v nadväznosti na ďalšie rokovania (odôvodnenie 103 napadnutého rozhodnutia).

Obchod v rámci Únie a EHP

18 Podľa toho, čo bolo uvedené v napadnutom rozhodnutí, objemy predajov APC počas obdobia dotknutého kartelom ukazujú, že obchod medzi členskými štátmi Únie bol intenzívny. APC sa vyrábalo a uvádzalo na trh na celom území EHP, vrátane Nórska (odôvodnenie 104 napadnutého rozhodnutia).

Nedri a jej materská spoločnosť Hit Groep

19 Nedri je výrobca APC.

20 Nedri bola priamo a nepriamo ovládaná spoločnosťou Hoogovens Groep BV v období rokov 1969 až 1994. Od 1. mája 1987 do 28. februára 1994 bola ovládaná prostredníctvom spoločnosti Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf BV, ktorá vlastnila 100 % akcií spoločnosti Nedri.

21 Dňa 28. februára 1994 Hoogovens Groep predala túto spoločnosť vrátane jej 100 % dcérskej spoločnosti Nedri trom podnikom. Meno spoločnosti Hoogovens Industriële Toeleveringsbedrijf bolo v dôsledku toho zmenené na Hit Groep BV, ktorá naďalej vlastnila 100 % akcií spoločnosti Nedri.

22 Od 1. mája 1994 do 31. decembra 1997 Nedri bola 100 % dcérskou spoločnosťou Nedri Draht Beteiligungs GmbH, ktorá ako taká bola v podiele 70 % vlastnená spoločnosťou Hit Groep a v podiele 30 % spoločnosťou Thyssen Draht AG.

23 Od 1. januára 1998 do 17. januára 2002 Hit Groep opätovne vlastnila 100 % akcií spoločnosti Nedri.

24 Dňa 17. januára 2002 bola Nedri predaná spoločnosti Vadeho III BV.

25 O mesiac neskôr 15. februára 2002 Vadeho III predala svoj 95 % podiel na základnom imaní spoločnosti Nedri svojim súkromným investorom a zostávajúcich 5 % členom vedenia spoločnosti Nedri. Dohodou zo 6. mája 2003 Nedri prebrala činnosti spoločnosti WDI týkajúce sa APC. Od 14. mája 2003 WDI vlastní 30 % základného imania spoločnosti Nedri a od 20. novembra 2006 Ovako Holdings BV, ktorá je ako taká 100 % dcérskou spoločnosťou Pampus Stahlbeteiligungs GmbH, vlastní 70 % základného imania spoločnosti Nedri.

26 Obrat spoločnosti Nedri týkajúci sa APC v roku 2001 v rámci EHP predstavoval 31 641 636 eur. Jej konsolidovaný svetový obrat v roku 2009 bol 67 420 000 eur.

Správne konanie

27 Dňa 9. januára 2002 Bundeskartellamt (nemecký protimonopolný úrad) zaslal Komisii dokumenty týkajúce sa veci prejednávanej pred miestnym nemeckým pracovným súdom týkajúcej sa prepustenia bývalého zamestnanca spoločnosti WDI. Tento zamestnanec tvrdil, že bol zapojený do porušenia článku 101 ZFEÚ v súvislosti s APC. V tomto kontexte zostavil zoznam zapojených podnikov a poskytol prvé informácie o porušení (odôvodnenie 105 napadnutého rozhodnutia).

Prvá žiadosť o zhovievavosť a oslobodenie od pokút priznané spoločnosti DWK

28 Dňa 18. júna 2002 DWK predložila Komisii správu týkajúcu sa porušenia článku 101 ZFEÚ v súvislosti s APC, ktorá sa týka nej samotnej, ako aj ďalších podnikov. V tomto kontexte DWK spresnila, že dúfa, že sa na ňu uplatní oznámenie Komisie z 19. februára 2002 o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o zhovievavosti“) (odôvodnenie 106 napadnutého rozhodnutia).

29 Dňa 3. júla 2002 sa zástupcovia DWK stretli s Komisiou a rokovali o konaní o zhovievavosti. Dňa 19. júla 2002 Komisia priznala DWK podmienečné oslobodenie od pokút na základe bodu 8 písm. b) oznámenia o zhovievavosti, keďže bola prvá, kto poskytol dôkazy, ktoré umožnia Komisii konštatovať porušenie článku 101 ZFEÚ v súvislosti s údajným kartelom medzi výrobcami APC na celom území Únie (odôvodnenie 107 napadnutého rozhodnutia).

Kontroly a žiadosti o informácie

30 V dňoch 19. a 20. septembra 2002 Komisia vykonala overenia v priestoroch najmä spoločností WDI, DWK, Tycsa, Nedri, ITC, Redaelli, Itas, SLM a Edilsider (spoločnosť, ktorú vlastní obchodný zástupca spoločnosti Tréfileurope Italia Srl, teraz ArcelorMittal Verderio), ako aj v ich jednotlivých dcérskych spoločnostiach alebo prepojených podnikoch v súlade s článkom 14 ods. 2 alebo 3 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, Prvé nariadenie implementujúce články [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) (odôvodnenie 108 napadnutého rozhodnutia).

31 Od 19. septembra 2002 Komisia zaslala viacero žiadostí o informácie na základe článku 11 nariadenia č. 17 a článku 18 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) podnikom, ktorým bolo určené pôvodné rozhodnutie, ich materským spoločnostiam a iným podnikom a iným osobám (zamestnanec na dôchodku spoločnosti Redaelli a následne obchodný poradca a obchodný zástupca spoločnosti Tréfileurope Italia prostredníctvom spoločnosti Edilsider) a niektorým profesijným združeniam (odôvodnenie 109 napadnutého rozhodnutia).

32 V dňoch 7. a 8. júna 2006 Komisia vykonala kontrolu v súlade s článkom 20 nariadenia č. 1/2003 v priestoroch („štúdio“) rodinného príslušníka bývalého zamestnanca spoločnosti Redaelli (odôvodnenie 114 napadnutého rozhodnutia).

Ďalšie žiadosti o zhovievavosť a odpovede Komisie

33 Určité spoločnosti spomedzi adresátov napadnutého rozhodnutia, ako ITC, Nedri, SLM, Redaelli a WDI, podali oficiálne žiadosti o zhovievavosť na základe oznámenia o zhovievavosti. Tycsa potvrdila existenciu protisúťažných dohôd, ale nepožiadala o zhovievavosť (odôvodnenie 110 napadnutého rozhodnutia).

34 ITC požiadala o zhovievavosť 21. septembra 2002, pričom súčasne predložila dôkazy týkajúce sa stretnutí, ktoré sa uskutočnili medzi výrobcami APC v rokoch 1979 a 2002. Dňa 11. novembra 2002 tiež predložila vyhlásenie podniku. Dňa 10. januára 2003 Komisia priznala ITC predbežné zníženie pokuty v rozsahu 30 až 50 % pod podmienkou, že bude naďalej pokračovať v rešpektovaní podmienok stanovených v bode 21 oznámenia o zhovievavosti (odôvodnenie 111 napadnutého rozhodnutia).

35 Dňa 17. októbra 2002 Tycsa odpovedala na žiadosť o informácie, pričom sa priznala a poskytla dôkazy, ktoré svedčili o jej vine. Dňa 21. októbra 2002 Redaelli v odpovedi na žiadosť o informácie predložila dôkazy, ktoré svedčili o jej vine a 20. marca 2003 oficiálne požiadala, aby sa na ňu uplatnilo oznámenie o zhovievavosti. Dňa 23. októbra 2002 v odpovedi na žiadosť o informácie Nedri predložila dôkazy, pričom súčasne požiadala, aby sa na ňu uplatnilo oznámenie o zhovievavosti. Dňa 30. októbra 2002 SLM v odpovedi na žiadosť o informácie požiadala o zníženie sumy pokút. Dňa 4. novembra 2002 a následne 6. marca 2003 a 11. júna 2003 Tréfileurope v odpovedi na žiadosť o informácie predložila informácie, ktoré svedčili o jej vine, ako aj vyhlásenie podniku s cieľom, aby sa na ňu uplatnilo oznámenie o zhovievavosti. Dňa 17. marca 2004 Galycas odpovedala na žiadosť o informácie tak, že priznala vinu a uskutočnila určité vyhlásenia, ktoré potvrdzovali jej vinu. Dňa 19. mája 2004 WDI predložila vyhlásenie podniku, aby sa na ňu uplatnilo oznámenie o zhovievavosti. Dňa 28. júna 2007 ArcelorMittal spolu s inými kontaktmi s Komisiou predložila žiadosť o zhovievavosť obsahujúcu najmä vtedajšie písomné poznámky bývalé zamestnanca spoločnosti Emesa pokrývajúce obdobie od roku 1992 až do roku 2002 (odôvodnenie 112 napadnutého rozhodnutia).

36 V nadväznosti na žiadosti o zhovievavosť Komisia zaslala spoločnostiam Nedri a WDI list z 19. septembra 2008, ktorým ich informovala o nemožnosti oslobodenia od pokút a o svojom zámere uplatniť na základe bodu 26 oznámenia o zhovievavosti zníženie pokút v rozpätiach stanovených v bode 23 písm. b) tohto oznámenia. V ten istý deň Komisia zaslala tiež listy spoločnostiam Redaelli a SLM, ktorými zamietla ich žiadosti o zhovievavosť (odôvodnenie 113 napadnutého rozhodnutia).

Začiatok konania a oznámenie o výhradách

37 Dňa 30. septembra 2008 Komisia prijala oznámenie o výhradách, ktoré bolo doručené viacerým spoločnostiam, vrátane spoločnosti Nedri.

38 Všetci adresáti oznámenia o výhradách predložili písomné pripomienky v odpovedi na výhrady konštatované Komisiou.

Prístup do spisu a vypočutie

39 Adresáti oznámenia o výhradách získali prístup do spisu Komisie vo forme kópie na DVD. Súčasne spoločnosti tiež obdržali zoznam, ktorý vymenúval dokumenty obsiahnuté vo vyšetrovacom spise a uvádzal stupeň prístupnosti jednotlivých dokumentov. Adresáti boli informovaní, že DVD im poskytuje úplný prístup k všetkým dokumentom, ktoré Komisia mohla získať počas vyšetrovania,

s výnimkou dokumentov alebo častí dokumentov, ktoré obsahovali obchodné tajomstvo a ďalšie dôverné informácie. Prístup k dokumentom týkajúcim sa zhovievavosti bol umožnený v priestoroch Komisie.

40 Hit Groep získala prístup k časti odpovedi spoločnosti Nedri na oznámenie o výhradách týkajúce sa zodpovednosti materskej spoločnosti a 19. decembra 2008 Nedri získala prístup k časti odpovedi Hit Groep na oznámenie o výhradách týkajúce sa zodpovednosti materskej spoločnosti.

41 Vypočutie sa konalo 11. a 12. februára 2009. Zúčastnili sa na ňom všetky podniky, ktorým bolo určené oznámenie o výhradách, s výnimkou spoločností Hit Groep, Emesa a Galycas.

42 Štrnásť podnikov sa tiež odvolalo na platobnú neschopnosť v zmysle bodu 35 usmernení k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“). Tieto podniky predložili dôkazy na podporu svojich žiadostí.

Žiadosti o doplnenie informácií

43 Následne Komisia zaslala žiadosti o informácie spoločnostiam GSW, MRT, Tycsa, TQ, Companhia Previdente a Socitrel, ktorých cieľom bolo objasniť určité body týkajúce sa najmä štruktúry ich podniku. Tieto spoločnosti odpovedali v období od 6. marca do 15. apríla 2009.

44 Komisia tiež zaslala žiadosti o informácie všetkým osobám, ktorým bolo určené pôvodné rozhodnutie, s cieľom stanovenia hodnoty predaja relevantných výrobkov, ako aj obratu skupín. Všetci adresáti odpovedali na tieto žiadosti.

Napadnuté rozhodnutie

45 Napadnuté rozhodnutie sa týka kartelu medzi dodávateľmi APC, ktorí sa zúčastnili na stanovovaní kvót, rozdelení zákazníkov, určovaní cien a výmene citlivých obchodných informácií týkajúcich sa ceny, objemu a zákazníkov na európskej, národnej a regionálnej úrovni. Podľa odôvodnenia 1 napadnutého rozhodnutia sa tým tieto podniky dopustili jedného a pokračujúceho porušenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ, a od 1. januára 1994 porušenia článku 53 ods. 1 Dohody o EHP. K protiprávnym konaniam dochádzalo minimálne od začiatku roku 1984 a pokračovali až do 19. septembra 2002.

46 Vyšetrovanie sa týkalo 18 podnikov. Odôvodnenia 122 až 133 napadnutého rozhodnutia všeobecne popisujú kartelové dohody, ktoré sú predmetom konania. Tieto odôvodnenia sú zhrnuté nižšie, keďže skutkové udalosti, ktoré sú v nich opísané, umožňujú lepšie pochopiť rámec sporu.

47 Od prvej polovice 80. rokov (1984) minimálne do okamihu kontrol Komisie vykonaných 19. a 20. septembra 2002, bolo viacero podnikov pôsobiacich v sektore APC čiastočne alebo trvale zapojených do paneurópskych dohôd spočívajúcich v takzvanej „Zürichskej“ fáze a takzvanej „európskej“ fáze alebo v národných alebo regionálnych dohodách v závislosti od konkrétneho prípadu. Paneurópske dohody a národné alebo regionálne dohody sledovali ten istý globálny cieľ zachovania rovnováhy, aby sa zabránilo pádu cien na meniacom sa európskom trhu, ktorý bol špecifický svojimi nadmernými výrobnými kapacitami. Podniky sa v dôsledku toho neustále snažili zabrániť neľútostnej konkurencii na národnom trhu alebo na vývozných trhoch tým, že uzavreli dohody o kvótach, cenách a rozdelení zákazníkov.

Klub Zürich a regionálne dohody

48 Prvá fáza paneurópskej dohody sa nazýva „klub Zürich“. Od 1. januára 1984 do 9. januára 1996 v dôsledku silného tlaku na súčasné ceny spoločnosti Tréfileurope SA, Nedri, WDI, DWK – alebo ich právni predchodcovia – a Redaelli – zastupujúca viacero ďalších talianskych podnikov (minimálne od roku 1993 do roku 1995) – stanovili kvóty na jednotlivé krajiny (Nemecko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko, Rakúsko a Benelux), rozdelili si zákazníkov, určili ceny a vymenili si citlivé obchodné informácie. Pridali sa k nim aj španielski výrobcovia, Emesa v roku 1992 a Tycsa v roku 1993 – ktorí sa približne v rovnakom období začali stretávať, pokiaľ ide o pyrenejský trh najskôr s ďalšími španielskymi výrobcami, potom tiež s portugalskými výrobcami v rámci „klubu España“. V priebehu 80. rokov sa stretnutia klubu Zürich konali predovšetkým v Zürichu (Švajčiarsko) a v 90. rokov v Düsseldorfe (Nemecko).

49 Najneskôr od 23. januára 1995 a počas celého roku 1995 talianske podniky Redaelli, ITC, CB a Itas (tri posledné uvedené často zastúpené Redaelli) vyjednali dohodu (revidovanú) o kvótach s ďalšími výrobcami klubu Zürich, ktorá mala upravovať predaje talianskych výrobcov ostatným výrobcom klubu Zürich v Taliansku a vo zvyšku Európy. Nakoniec nemohla byť uzavretá nijaká dohoda z dôvodu, že vývozné kvóty požadované talianskymi výrobcami boli považované za príliš vysoké. To viedlo k rozpadu klubu Zürich, ktorého posledné potvrdené stretnutia sa uskutočnilo 9. januára 1996.

50 Dňa 5. decembra 1995 talianske podniky Redaelli, ITC, CB a Itas však uzavreli medzi sebou dohodu o stanovení kvót jednak na talianskom trhu a jednak v súvislosti s vývozmi z Talianska do zvyšku Európy („klub Italia“). Následne sa k týmto talianskym podnikom (znovu) pridali spoločnosti Tréfileurope a Tréfileurope Italia, SLM, Trame, Tycsa, DWK a Austria Draht. Stretnutia sa konali pravidelne s cieľom dohľadu nad výkonom dohôd o kvótach, určenia cien (vrátane prirážky nazvanej „príplatok“), rozdelenia zákazníkov a výmeny citlivých obchodných informácií a to až do kontroly Komisie. Tieto spoločnosti využívali sofistikovaných systém dohľadu prostredníctvom tretích nezávislých osôb, ktoré pravidelne kontrolovali skutočné ceny a skutočné objemy predané zákazníkom v Taliansku.

51 Medzi klubom Zürich a klubom Italia existovala osobitná koordinácia. Redaelli, a neskôr Tréfileurope, pravidelne informovali členov o paneurópskej dohode. Na druhej strane účastníci klubu Italia boli tiež informovaní o relevantnom vývoji paneurópskej dohody prostredníctvom spoločnosti Redaelli, neskôr spoločností Tréfileurope, DWK a Tycsa, ktoré boli členmi oboch klubov.

52 Súčasne počas celého ruku 1996 talianske podniky (minimálne spoločnosti Redaelli, CB, ITC a Itas), Tycsa a Tréfileurope viedli rokovania a dospeli koncom roku 1996 k osobitnej dohode nazvanej „južná dohoda“, ktorá stanovovala mieru rozšírenia každého z účastníkov v južných krajinách (Belgicko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko a Luxembursko) a obsahovala ich záväzok spoločne dohodnúť kvóty s ostatnými výrobcami zo severnej Európy.

Klub Europe a regionálne dohody

53 S cieľom prekonať krízu klubu Zürich, jeho bývalí členovia (s menej pravidelnou účasťou talianskych výrobcov, najmä spoločnosti Redaelli) tiež pokračovali v pravidelnom stretávaní od januára 1996 do mája 1997. Tréfileurope, Nedri, WDI, DWK, Tycsa a Emesa (ďalej len „trvalí členovia“) nakoniec prijali v máji 1997 revidovanú paneurópsku dohodu, prostredníctvom ktorej si rozdelili kvóty vypočítané na základe konkrétneho referenčného regiónu a referenčného obdobia (štvrtý štvrťrok 1995 až prvý štvrťrok 1997). Táto druhá fáza paneurópskej dohody sa nazývala „klub Europe“.

54 Trvalí členovia si navyše rozdelili zákazníkov a určili ceny výrobkov (konkrétne jednak podľa krajiny a podľa zákazníka). Dohodli pravidlá koordinácie, ktoré zahŕňali vymenovanie koordinátorov zodpovedných za vykonanie dohôd podľa jednotlivých krajín a koordináciu s ostatnými dotknutými

podnikmi pôsobiacimi v týchto istých krajinách alebo vo vzťahu k rovnakým zákazníkom. Navyše ich zástupcovia sa pravidelne stretávali na rôznych úrovniach (riaditelia a zástupcovia predajov), s cieľom dohliadnuť na vykonanie dohôd. Vymieňali si medzi sebou citlivé obchodné informácie. V prípade odklonu od dohodnutého obchodného správania sa uplatňoval systém primeraných kompenzácií.

55 V rámci tejto paneurópskej dohody trvalí členovia, ku ktorým sa príležitostne pridali talianski výrobcovia a Fundia Hjulsbro AB (ďalej len „Fundia“), udržiavali tiež bilaterálne (alebo multilaterálne) kontakty a podieľali sa na určení cien a pridelení zákazníkov *ad hoc* v prípade, že mali na tom záujem (v závislosti od ich prítomnosti na diskutovanom trhu).

56 V období od septembra 2000 až do kontrol Komisie v septembri 2002, sa trvalí členovia, ako aj spoločnosti ITC, CB, Redaelli, Itas a SLM pravidelne stretávali s cieľom prijať talianske podniky do klubu Europe ako trvalých členov.

57 Počas toho istého obdobia sa k stanoveniu všeobecných kvót podľa jednotlivých geografických zón prerokovalo aj rozdelenie kvót na jednotlivých zákazníkov. Podnik, ktorý obyčajne koordinoval dotknutý národný trh tiež riadil rokovania o podrobnom pridelení kvót na jednotlivých zákazníkov so sídlom v tejto krajine.

58 Členovia klubu Europe sa pokúsili prijať za trvalých členov nielen talianskych výrobcov, ale aj všetkých ostatných dôležitých výrobcov APC, s ktorými mali v minulosti uzavreté dohody alebo s nimi udržiavali bilaterálne alebo multilaterálne kontakty, a rozdeliť európske kvóty podľa jednotlivých krajín, ako k tomu dochádzalo v rámci klubu Zürich.

59 Súbežne s paneurópskou dohodou s klubom Italia, sa päť španielskych podnikov – TQ, Tycsa, Emesa, Galycas a Proderac (tento podnik od mája 1994) – a dva portugalské podniky – Socitrel od apríla 1994 a Fapricela od decembra 1998 – dohodlo, čo sa týka Španielska a Portugalska, na zachovaní ich stabilného trhového podielu a stanovení kvót, rozdelení zákazníkov, vrátane v súvislosti s verejnými obstarávaniami prác, a na určení cien a platobných podmienok. Navyše si tiež vymenili citlivé obchodné informácie (klub España).

60 Paneurópske a regionálne dohody (klub Italia/klub España/južná dohoda) boli v platnosti až do okamihu kontrol, ktoré uskutočnila Komisia v septembri 2002.

61 Čo sa týka osobitne spoločnosti Nedri, Komisia konštatuje, že sa priamo zúčastnila na karteli od 1. januára 1984 do 19. septembra 2002 (odôvodnenie 802 napadnutého rozhodnutia).

62 Ďalej uvádza, že Hit Groep priamo a nepriamo vlastnila celé základné imanie spoločnosti Nedri od 1. mája 1987 do 1. mája 1994 a od 31. decembra 1997 do 17. januára 2002. Čo sa týka obdobia medzi tým, počas ktorého Nedri patrila spoločnosti Nedri Draht Beteiligungs GmbH, ktorej 70 % základného imania vlastnila Hit Groep a 30 % Thyssen Draht AG, Komisia uvádza, že nedisponuje dostatočnými dôkazmi, ktoré by preukazovali, že Hit Groep vykonávala alebo mohla vykonávať rozhodujúci vplyv na Nedri. V dôsledku toho Komisia nevyvodzuje voči Hit Groep zodpovednosť za porušujúce správanie spoločnosti Nedri v období od 1. mája 1994 do 31. decembra 1997 (odôvodnenie 804 napadnutého rozhodnutia).

63 V odôvodneniach 805 až 812 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnieva, že Hit Groep, ktorá vlastnila 100 % akcií spoločnosti Nedri od 1. januára 1998 do 17. januára 2002, vykonávala na túto spoločnosť rozhodujúci vplyv a zamieta tvrdenia Hit Groep snažiace sa vyvrátiť túto domnienku.

64 V článku 1 bode 9 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnieva, že spoločnosti Nedri a Hit Groep porušili článok 101 ZFEÚ svojou účasťou, v prípade Nedri od 1. januára 1984 do 19. septembra 2002 a v prípade Hit Groep od 1. januára 1998 do 17. januára 2002, na skupine dohôd a zosúladených postupoch v sektore APC.

65 V článku 2 bode 9 napadnutého rozhodnutia Komisia uložila jednak spoločne a nerozdielne spoločnostiam Nedri a Hit Groep pokutu vo výške 5 056 500 eur, a jednak spoločnosti Hit Groep pokutu vo výške 1 877 500 eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

66 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 13. septembra 2010 podala Nedri žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

67 Rozhodnutím zo 6. júna 2011 Všeobecný súd požiadal Komisiu, aby mu predložila druhé rozhodnutie o zmene. Komisia vyhovela tejto žiadosti 16. júna 2011.

68 Nedri v liste z 26. júla 2011 uviedla, že si v nadväznosti na druhé rozhodnutie o zmene neželá zmeniť svoje žalobné dôvody.

69 Písomné konanie skončilo 15. decembra 2011 tým, že Komisia predložila korigendum k svojej duplike.

70 Po zmene zloženia komôr Všeobecného súdu s účinnosťou od 23. septembra 2013 bol sudca spravodajca pridelený do šiestej komory, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená 3. októbra 2013.

71 Predbežná správa uvedená v článku 52 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 bola predložená šiestej komore 8. novembra 2013.

72 Dňa 17. decembra 2013, v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, Všeobecný súd položil žalobkyni písomnú otázku týkajúcu sa prípadných dôsledkov rozsudku z 18. júla 2013, Schindler Holding a i./Komisia (C-501/11 P, Zb., EU:C:2013:522) na jej prvý žalobný dôvod. Žalobkyňa vyhovela tejto žiadosti.

73 Listom z 30. januára 2014 Nedri vzala späť svoj prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ako aj povinnosti odôvodnenia.

74 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd 14. mája 2014 rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

75 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na písomné a ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 27. júna 2014.

76 Nedri navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil článok 1 bod 9 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o obdobie, vo vzťahu ku ktorému sa spochybňuje zodpovednosť Hit Groep,

— zrušil článok 2 bod 9 napadnutého rozhodnutia, čo sa týka sumy pokuty, ktorá jej bola uložená,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

77 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

78 Nedri uvádza dva žalobné dôvodu na podporu svojho návrhu na zrušenie.

79 Po prvé Nedri tvrdí, že Komisia porušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, usmernenia z roku 2006, ako aj zásady spravodlivosti, proporcionality a povinnosť odôvodnenia tým, že uplatnila hornú hranicu 10 % obratu dosiahnutého v predchádzajúcom obchodnom roku na jej obrat za rok 2009, hoci mala túto hornú hranicu uplatniť na jej obrat za rok 2002.

80 Po druhé Nedri poukazuje na to, že Komisia jednak porušila bod 23 oznámenia o zhovievavosti, a jednak povinnosť odôvodnenia tým, že jej priznala len 25 % zníženie sumy pokuty namiesto 30 % zníženia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, usmernení z roku 2006, zásad spravodlivosti a proporcionality a povinnosti odôvodnenia v dôsledku toho, že Komisia pri výpočte sumy pokuty, ktorú uložila spoločnosti Nedri, uplatnila hornú hranicu 10 % na obchodný rok 2009 namiesto obchodného roku 2002

Pripomenutie napadnutého rozhodnutia

81 Z odôvodnení 1063 a nasl. napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že pri stanovení hornej hranice 10 % obratu stanovej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 musí zohľadniť obrat za obchodný rok 2009, proti čomu Nedri namieta, keďže sa domnieva, že bolo potrebné zohľadniť obchodný rok 2002, teda posledný rok, počas ktorého sa podieľala na porušení.

Tvrdenia účastníkov konania

82 Nedri v podstate tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila hornú hranicu 10 % obratu na obchodný rok 2009 a zamietla jej žiadosť zohľadniť v tejto súvislosti obchodný rok 2002. Domnieva sa, že Komisia tým porušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, usmernenia z roku 2006, a najmä ich bod 32, ako aj zásady spravodlivosti a proporcionality.

83 Podľa žalobkyne z rozsudku zo 7. júna 2007, Britannia Alloys & Chemicals/Komisia (C-76/06 P, Zb., EU:C:2007:326, body 20 a 25) vyplýva, že pokiaľ došlo k podstatným zmenám hospodárskej situácie dotknutého podniku medzi obdobím, počas ktorého bolo spáchané porušenie, a dátumom prijatia rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá pokuta, je potrebné zohľadniť skutočnú hospodársku situácia v období, keď bolo spáchané porušenie.

84 Obrat, ktorý dosiahla v roku 2009, však podľa nej v nijakom prípade nepredstavuje úplné účtovné obdobie normálnej hospodárskej činnosti počas obdobia dvanástich mesiacov a neodzrkadľuje skutočnú hospodársku situáciu v období, počas ktorého bolo spáchané porušenie.

85 Obrat dosiahnutý spoločnosťou Nedri predstavoval totiž 31 641 636 eur v roku 2001 a 69 345 000 eur v roku 2009. Tento vývoj je spôsobený jednak veľkým nárastom cien surovín a jednak obnovením činností WDI v sektore APC v priebehu tohto obdobia.

86 Tvrdí, že k podstatným zmenám v hospodárskej situácii podniku v dôsledku toho došlo medzi obdobím, v ktorom bolo spáchané porušenie, a dátumom prijatia konečného rozhodnutia, čo odôvodňuje, aby Komisia zohľadnila posledný obchodný rok obdobia porušenia, teda rok 2002.

87 Navyše sa žalobkyňa domnieva, že keďže je podnikom vyrábajúcim jediný výrobok, je sankcionovaná viac než veľké podniky, ktoré majú širšie pole pôsobnosti.

88 Komisia spochybňuje túto argumentáciu.

Posúdenie Všeobecným súdom

– Pripomenutie zásad

89 V súlade s článkom 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 Komisia môže rozhodnutím uložiť pokuty podnikom a združeniam podnikov, ktoré úmyselne alebo z nedbalosti porušujú ustanovenia článku 101 ZFEÚ alebo článku 102 ZFEÚ. Pokuta uložená každému podniku alebo združeniu podnikov nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku.

90 Súdny dvor spresnil, že cieľom hornej hranice týkajúcej sa obratu stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 je zabrániť, aby pokuty uložené Komisiou boli neprimerané vo vzťahu k veľkosti dotknutého podniku (rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, EU:C:2007:326, bod 24).

91 Ide teda o hranicu jednotne uplatňovanú na všetky podniky a premenlivú v závislosti od veľkosti každého z nich, ktorá má odlišný a autonómny cieľ v porovnaní s kritériami závažnosti a dĺžky trvania. Má len jediný možný dôsledok, a to ten, že výška pokuty vypočítaná na základe týchto kritérií bude znížená na najvyššiu povolenú úroveň. Jej uplatnenie znamená, že dotknutý podnik v zásade neplatí pokutu, ktorú by bol inak povinný zaplatiť v dôsledku posúdenia založeného na týchto kritériách (rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb., EU:C:2005:408, body 281 až 283).

92 Inými slovami, cieľom, ktorý sleduje zavedenie 10 % hornej hranice obratu každého podniku, ktorý sa podieľal na porušení, v článku 23 ods. 2, je najmä zamedziť, aby uloženie pokuty vo vyššej výške ako táto horná hranica prekročilo platobnú schopnosť podniku v čase, kedy je rozhodnuté o jej zodpovednosti za porušenie a kedy mu Komisia uložila peňažnú sankciu (rozsudok zo 4. septembra 2014, YKK a i./Komisia, C-408/12 P, Zb., EU:C:2014:2153, bod 63).

93 Pokiaľ ide o „predchádzajúci obchodný rok“ v zmysle článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003, ide v zásade o posledný úplný účtovný rok dotknutého podniku ku dňu prijatia rozhodnutia (rozsudok z 28. apríla 2010, Gütermann a Zwicky/Komisia, T-456/05 a T-457/05, Zb., EU:T:2010:168, bod 80; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 83 vyššie, EU:C:2007:326, bod 32).

94 Tak z cieľov systému, ktorého súčasťou je článok 23 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 1/2003, ako aj z judikatúry citovanej v bode 92 vyššie však vyplýva, že uplatnenie hornej hranice 10 % predpokladá jednak, že Komisia má k dispozícii obrat za posledný obchodný rok, ktorý predchádza dátumu prijatia rozhodnutia, a jednak, že tieto údaje sa vzťahujú na úplné účtovné obdobie normálnej hospodárskej činnosti počas obdobia dvanástich mesiacov (rozsudky z 29. novembra 2005, Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, T-33/02, Zb., EU:T:2005:428, bod 38, a Gütermann a Zwicky/Komisia, už citovaný v bode 93 vyššie, EU:T:2010:168, bod 95).

95 Hoci z rozsudku Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaného v bode 83 vyššie, (EU:C:2007:326, bod 32), vyplýva, že na účely výpočtu hornej hranice pokuty stanovenej v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 musí Komisia v zásade zohľadniť obrat dosiahnutý dotknutým podnikom počas posledného úplného obchodného roku ku dňu prijatia rozhodnutia ukladajúceho pokutu, z kontextu a cieľov sledovaných právnou úpravou, ktorej súčasťou je uvedené ustanovenie, vyplýva, že v prípade, že obrat v obchodnom roku, ktorý predchádza prijatiu rozhodnutia Komisie nepredstavuje úplné účtovné obdobie normálnej hospodárskej činnosti počas obdobia dvanástich mesiacov a tým neposkytuje nijakú užitočnú informáciu o skutočnej hospodárskej situácii dotknutého podniku a primeranej úrovni pokuty, ktorá sa mu má uložiť, uvedený obrat nemožno zohľadniť na účely stanovenia hornej hranice pokuty. V takejto situácii, ku ktorej môže dôjsť len za výnimočných

okolností, je Komisia nútená zohľadniť na účely výpočtu hornej hranice pokuty posledný úplný obchodný rok odzrkadľujúci úplný rok normálnej obchodnej činnosti (rozsudok z 12. decembra 2012, 1. garantovaná/Komisia, T-392/09, EU:T:2012:674, bod 86, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 15. mája 2014, 1. garantovaná/Komisia, C-90/13 P, EU:C:2014:326).

96 Ak sa teda napríklad obchodný rok skončí pred prijatím rozhodnutia, ale účtovná závierka predmetného podniku ešte nebola vypracovaná alebo ešte nebola oznámená Komisii, Komisia má pri uplatnení článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 právo, ba až povinnosť použiť obrat dosiahnutý počas skoršieho obchodného roka. Rovnako ak z dôvodu reorganizácie alebo zmeny účtovnej praxe vypracoval podnik pre predchádzajúci obchodný rok závierku, ktorá sa týka obdobia kratšieho ako 12 mesiacov, má Komisia pri uplatnení tohto ustanovenia právo použiť obrat dosiahnutý počas predchádzajúceho úplného účtovného obdobia. To platí aj v prípade, že dotknutý podnik nedosiahol nijaký obrat v obchodnom roku predchádzajúcom prijatiu rozhodnutia Komisie (rozsudok Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 94 vyššie, EU:T:2005:428, bod 39, potvrdený rozsudkom Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovaným v bode 83 vyššie, EU:C:2007:326, body 27 a 30).

97 V každom prípade už bolo rozhodnuté, že pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého jej celkový obrat dosiahnutý počas určitého roku je „umelo zvýšený“ vzhľadom na údajné významné zvýšenie cien surovín, stačí uviesť, že takáto okolnosť, aj kedy sa preukázala, nebráni zohľadneniu takéhoto obratu na účely výpočtu hornej hranice pokuty. Z judikatúry totiž možno vyvodiť, že obrat dosiahnutý určitým podnikom môže byť na tieto účely zohľadnený aj v prípade, že sa významne líši od obratov dosiahnutých v predchádzajúcich obchodných rokoch, pokiaľ zodpovedá úplnému obchodnému roku, počas ktorého sa skutočne uskutočňovali obchodné činnosti. V tomto ohľade treba spresniť, že cieľom odkazu v judikatúre na „úplné účtovné obdobie normálnej hospodárskej činnosti“ je vylúčiť zohľadnenie obdobia, počas ktorého dotknutý podnik ukončoval svoje činnosti, hoci všetku svoju hospodársku činnosť ešte neukončil, a všeobecnejšie obdobia, počas ktorého správanie dotknutého podniku na trhu nezodpovedalo správaniu podniku vykonávajúcemu normálnu hospodársku činnosť v bežnom zmysle slova. Naopak samotná skutočnosť, že obrat alebo zisk dosiahnuté počas stanoveného obchodného roku sú významne nižšie alebo vyššie oproti obratu alebo zisku dosiahnutým počas predchádzajúcich obchodných rokov, neznamená, že dotknutý obchodný rok nepredstavuje úplné účtovné obdobie normálnej obchodnej činnosti (rozsudok z 12. decembra 2012, Almamet/Komisia, T-410/09, EU:T:2012:676, bod 253).

98 Navyše z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka odôvodnenia sa musí hodnotiť vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink’s Francúzsko, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, bod 63; z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-301/96, Zb., EU:C:2003:509, bod 87, a z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb., EU:C:2004:379, bod 66).

99 Pokiaľ ide o zásadu proporcionality, je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora vyžaduje, aby akty orgánov Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu a spôsobené ťažkosti nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok zo 17. októbra 2013, Schaible, C-101/12, Zb., EU:C:2013:661, bod 29 a citovanú judikatúru).

– O dôvodnosti prvého žalobného dôvodu

100 V prejednávanej veci Nedri v podstate tvrdí, že v období rokov 2002 až 2009 sa jej štruktúra zmenila a jej obrat narástol a že tieto okolnosti odôvodňujú, aby obchodný rok 2009 nebol obchodným rokom zohľadneným na účely stanovenia hornej hranice 10 % obratu, keďže neodzrkadľuje jej skutočnú hospodársku situáciu v období, počas ktorého došlo k spáchaniu porušenia (teda obdobia rokov 1987 až 2002).

101 Je nutné konštatovať, že obrat spoločnosti Nedri za obchodný rok 2009 zodpovedá „celkovému obratu v predchádzajúcom obchodnom roku“ pred prijatím napadnutého rozhodnutia a že zodpovedá úplnému obchodnému roku, počas ktorého žalobkyňa skutočne uskutočňovala obchodné činnosti, čo nakoniec sama ani nespochybňuje.

102 Vzhľadom na judikatúru Všeobecného súdu pripomenutú v bodoch 93 a 97 vyššie sú preto irelevantné tvrdenia predložené spoločnosťou Nedri týkajúce sa jednak štrukturálnych zmien, ktorých bola predmetom, a jednak zvýšenia jej obratu v období rokov 2002 až 2009, keďže tieto skutočnosti nepredstavujú výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali, aby Komisia zohľadnila obrat za obchodný rok predchádzajúci roku 2009.

103 V tomto ohľade je namieste domnievať sa, že obnovenie činností WDI v sektore APC nepredstavuje vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 96 vyššie výnimočnú okolnosť, ktorá by odôvodňovala, aby Komisia zohľadnila iný obchodný rok než predchádzajúci prijatiu napadnutého rozhodnutia.

104 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne založenú na bode 25 rozsudku Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovanom v bode 83 vyššie (EU:C:2007:326), že by sa mal zohľadniť obrat odzrkadľujúci skutočnú hospodársku situáciu žalobkyne v období, keď bolo spáchané porušenie, čo by viedlo k vylúčeniu všetkých nasledujúcich účtovných období, je nutné konštatovať, že takýto výklad by viedol k systematickému odmietaniu judikatúry týkajúcej sa článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, ktorá stanovuje, že s výnimkou výnimočných okolností je potrebné zohľadniť celkový obrat dosiahnutý v obchodnom roku predchádzajúcom prijatiu napadnutého rozhodnutia. V rozsudku Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovanom v bode 83 vyššie (EU:C:2007:326), sa nenachádza nijaká indícia toho, že by Súdny dvor zamýšľal odkloniť sa od tejto ustálenej judikatúry. Práve naopak je nutné konštatovať, že táto judikatúra je jasne potvrdená v bodoch 30 a 41 rozsudku Britannia Alloys & Chemicals/Komisia, už citovanom v bode 83 vyššie (EU:C:2007:326). Bod 25 rozsudku Súdneho dvora sa v dôsledku toho musí vykladať v kontexte okolností vlastných tejto veci a nie ako všeobecná odchýlka od ustanovení článku 23 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 1/2003 a od ich výkladu stanoveného judikatúrou.

105 Na záver sa preto Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď zohľadnila obrat žalobkyne za rok 2009, teda obrat, ktorý jej prináležalo zohľadniť podľa judikatúry pripomenutej v bodoch 93 a 97 vyššie.

106 V dôsledku toho Komisia neporušila článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

107 Z toho vyplýva, že Komisia tým, že na účely výpočtu hornej hranice 10 % obratu stanovenej článkom 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 zohľadnila obchodný rok 2009, neporušila zásadu proporcionality, keďže zohľadnila, ako bola povinná, posledné úplné účtovné obdobie normálnej hospodárskej činnosti počas obdobia dvanástich mesiacov.

108 Nakoniec je potrebné zamietnuť výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia, keďže odôvodnenia 1063 a nasl. napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uvádzajú dôvody, pre ktoré Komisia zohľadnila obrat žalobkyne v roku 2009.

109 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť prvý odvolací dôvod.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení bodu 23 oznámenia o zhovievavosti a povinnosti odôvodnenia tým, že Komisia mala priznať žalobkyni zníženie sumy pokuty o 30 % namiesto 25 %

Pripomenutie napadnutého rozhodnutia

110 Z odôvodnení 1082 až 1087 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že vzhľadom na jej spoluprácu môže spoločnosti Nedri priznať zníženie sumy pokuty o 25 %.

Tvrdenia účastníkov konania

111 Nedri tvrdí, že keďže je druhý podnik, ktorý splnil požiadavky bodu 21 oznámenia o zhovievavosti, možno jej priznať až 30 % zníženie sumy pokuty.

112 Po prvé pripomína, že dôkazy, ktoré mala k dispozícii, predložila 23. októbra 2002, teda niečo vyše mesiaca po kontrolách, ktoré sa uskutočnili 19. a 20. septembra 2002. Komisia sa domnieva, že tým prispela ku konaniu v skorom štádiu (odôvodnenie 1087 napadnutého rozhodnutia). Navyše 29. marca 2004 doplnila svoju žiadosť o zhovievavosť.

113 Po druhé sa Nedri domnieva, že Komisia súhlasí s tým, že veľmi početné a podrobné informácie, ktoré jej poskytla a ktoré sa týkali celej paneurópskej dohody a najmä klubu Zürich, škandinávskeho trhu vrátane Addtek, a klubu Europe, mali významnú pridanú hodnotu (odôvodnenie 1084 napadnutého rozhodnutia).

114 Nedri sa však jednak domnieva, že vzhľadom na spôsob, ktorým Komisia zoskupila informácie poskytnuté v napadnutom rozhodnutí, úroveň ich podrobnosti a ich kvalita nevynikli v plnej miere.

115 Na druhej strane sa domnieva, že Komisia v odôvodnení 1085 napadnutého rozhodnutia nesprávne rozhodla, že informácie poskytnuté v súvislosti s pridelením zákazníkov a kvót na nemeckom trhu významne neprispeli k pochopeniu alebo k preukázaniu porušenia. Nedri sa domnieva, že ako prvá poskytla hodnotné informácie o rokovaniach v rámci klubu Europe týkajúcich sa pridelenia zákazníkov a kvót na nemeckom trhu. Spresňuje, že tiež predložila dôkazy o veľkom počte stretnutí týkajúcich sa pridelenia zákazníkov. Preto informácie získané Komisiou na nemeckom trhu, ktoré sú uvedené v poznámkach pod čiarou č. 354 až 357 napadnutého rozhodnutia, odkazujú na dokumenty pochádzajúce od spoločnosti Nedri. Nedri sa domnieva, že bez dôkazov, ktoré predložila, by Komisia mohla preukázať len uskutočnenie niekoľkých stretnutí, čo podľa žalobkyne Komisia v odôvodnení 1085 napadnutého rozhodnutia nevyvracia. Nedri ďalej uvádza, že Komisia nepodložila ani svoje tvrdenie, podľa ktorého tieto informácie nemali významnú pridanú hodnotu.

116 Nakoniec Nedri tvrdí, že mnohé odkazy v napadnutom rozhodnutí na odpovede, ktoré poskytla na základe žiadostí o informácie, na jej žiadosť o zhovievavosť, na doplňujúce informácie predložené počas vyšetrovania a na potvrdenia, ktoré mohla podľa predpokladov Komisie poskytnúť (odôvodnenia 1082 a 1087 napadnutého rozhodnutia), preukazujú, že trvalo a v širokej miere spolupracovala.

117 Preto sa Nedri domnieva, že sa jej nesprávne poskytlo 25 % zníženie namiesto 30 % zníženia.

118 Komisia namieta proti tejto argumentácii.

Posúdenie Všeobecným súdom

119 V zmysle bodov 20 a nasl. oznámenia o zhovievavosti:

„20. Podniky, ktoré nespĺňajú podmienky podľa oddielu [týkajúceho sa oslobodenia od pokút] môžu byť oprávnené pre využitie zníženia akejkoľvek pokuty, ktorá by bola inak uložená.

21. S cieľom oprávnenia podnik musí poskytnúť Komisii dôkaz o porušovaní, pre ktoré existuje podozrenie, ktorý predstavuje značnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý už má Komisia, a musí ukončiť svoje zapojenie sa do porušovania, pre ktoré existuje podozrenie, najneskôr k dátumu, keď predkladá dôkaz.

22. Pojem ‚pridaná hodnota' sa týka rozsahu, do ktorého poskytnutý dôkaz posilňuje, svojou povahou a/alebo úrovňou podrobnosti, schopnosť Komisie preukázať dané skutočnosti. Pri tomto hodnotení Komisia obvykle považuje písomný dôkaz pochádzajúci z časového obdobia, ku ktorému sa vzťahujú skutočnosti, za dôkaz väčšej hodnoty ako je následne stanovený dôkaz. Podobne, dôkaz priamo sa vzťahujúci k daným skutočnostiam sa spravidla považuje za dôkaz s väčšou hodnotou ako iba nepriama dôležitosť.

23. Komisia určí v akomkoľvek rozhodnutí s konečnou platnosťou prijatom na konci správneho postupu:

a) či dôkaz predložený podnikom predstavoval významnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý má Komisia v rovnakom čase;

b) úroveň zníženia, ktorú využije podnik [úroveň zníženia, ktoré sa podniku prizná – *neoficiálny preklad*] úmerne k pokute, ktorá by bola inak uložená, takto. Pre:

… druhý podnik spĺňajúci bod 21: zníženie o 20 – 30 %, …

S cieľom určiť úroveň zníženia v rámci každého z týchto pásiem Komisia zohľadní čas, kedy bol predložený dôkaz spĺňajúci podmienku v bode 21, a rozsah, do ktorého predstavuje pridanú hodnotu. Môže tiež zohľadniť rozsah a kontinuitu akejkoľvek spolupráce poskytovanej podnikom po dátume jeho predloženia.

Okrem toho, ak podnik poskytne dôkaz týkajúci sa skutočností, ktoré boli predtým Komisii neznáme a ktoré majú priamy vplyv na závažnosť alebo obdobie trvania kartelu, pre ktorý existuje podozrenie, Komisia nezohľadní tieto prvky pri stanovovaní akejkoľvek pokuty, ktorá má byť uložená podniku, ktorý poskytol tento dôkaz."

120 Komisii teda prináleží, aby na účely stanovenia percentuálneho podielu zníženia, na ktoré má právo druhý podnik, zohľadnila dátum, kedy boli dôkazy poskytnuté a stupeň ich pridanej hodnoty. Môže, hoci nie je povinná, tiež zohľadniť, rozsah a kontinuitu spolupráce podniku odo dňa jeho prispenia k vyšetrovaniu.

121 V prejednávanej veci je namieste konštatovať, že Komisia zohľadnila okamih, keď došlo k spolupráci spoločnosti Nedri (odôvodnenia 1082 a 1087 napadnutého rozhodnutia) a že posúdila stupeň pridanej hodnoty dôkazov, ktoré predložila (odôvodnenia 1082 až 1085 napadnutého rozhodnutia). Tiež zohľadnila rozsah a kontinuitu spolupráce spoločnosti Nedri odo dňa jej prispenia k vyšetrovaniu (odôvodnenie 1087 napadnutého rozhodnutia).

122 Preto je namieste hneď zamietnuť výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

123 V dôsledku toho je namieste pripomenúť, že bod 23 oznámenia o zhovievavosti stanovuje, že v prípade druhého podniku, ktorí splní podmienky uvedené v bode 21 tohto oznámenia, pôjde o zníženie 20 až 30 % a že zníženie v rámci tohto rozpätia bude závisieť od troch kritérií pripomenutých v bode 120 vyššie.

124 Skorá povaha spolupráce a miera pridanej hodnoty dôkazov, ako aj prípadné zohľadnenie rozsahu spolupráce podniku po jeho prispení k vyšetrovaniu, predstavujú kumulatívne kritériá, posudzované v závislosti od kontextu a okolností jednotlivého prípadu, ktoré môžu viesť k zníženiu v rozpätí 20 až 30 % sumy pokuty.

125 Pokiaľ ide o uplatnenie týchto rôznych kritérií Komisiou, po prvé je potrebné uviesť, že čo sa týka posúdenia okamihu, keď Nedri predložila svoje dôkazy, jej žiadosť o zhovievavosť bola podaná jeden mesiac po vykonaní kontrol.

126 K spolupráci spoločnosti Nedri teda určite došlo v skorom štádiu správneho konania – čo navyše Komisia priznáva v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie 1087) – nedošlo k nemu však okamžite po vykonaní kontrol na rozdiel napríklad od spoločnosti ITC.

127 Komisia má právo zohľadniť takéto skutkové okolnosti, keď posudzuje percentuálny podiel zníženia, ktoré môže priznať žiadateľovi o zhovievavosť na základe spolupráce.

128 Po druhé, čo sa týka pridanej hodnoty prispenia spoločnosti Nedri, treba najskôr konštatovať, že Komisia zohľadnila skutočnosť, že ňou poskytnuté informácie sa týkali celej paneurópskej dohody a najmä klubu Zürich na škandinávskom trhu, vrátane Addtek, a klubu Europe, a že uznala významnú pridanú hodnotu týchto dôkazov. Vyplýva to totiž z odôvodnení 1082 až 1084 napadnutého rozhodnutia.

129 Ďalej, čo sa týka tvrdení predložených spoločnosťou Nedri v súvislosti s nemeckým trhom, Komisia sa v podstate domnievala, že tieto dôkazy neprispeli významným spôsobom k pochopeniu a preukázaniu porušenia, v dôsledku čoho ich pridaná hodnota nebola významná.

130 Je však potrebné konštatovať, že vo vzťahu k tomuto posúdeniu sa žalobkyňa obmedzuje na tvrdenie, že ako prvá poskytla Komisii dôkazy v tejto súvislosti, že tieto dôkazy sa týkali veľkého počtu stretnutí týkajúcich sa pridelenia zákazníkov a že bez nich by Komisia mohla preukázať len uskutočnenie niekoľkých stretnutí.

131 Nepreukazuje však, v čom by bolo nesprávne tvrdenie Komisie, podľa ktorého rozdelenie zákazníkov na nemeckom trhu je len jedným z príkladov takéhoto rozdelenia opísaného v oddiele 9.1.3.6 napadnutého rozhodnutia, pričom dôkazy predložené v tejto súvislosti majú teda len relatívnu pridanú hodnotu.

132 Je namieste uviesť, že len relatívnu pridanú hodnotu majú tiež dôkazy predložené spoločnosťou Nedri, ktoré umožnili preukázať uskutočnenie určitých stretnutí klubu Europe týkajúcich sa jednej zo zložiek geografického trhu koordinovaných v rámci neho, konkrétne nemeckého trhu (v tomto ohľade odkazuje na odôvodnenie 220 – a na poznámku pod čiarou č. 354 – a odôvodnenie 223 – a na poznámku pod čiarou č. 357 – napadnutého rozhodnutia). Navyše uskutočnenie ďalšieho stretnutia týkajúceho sa tohto trhu mohlo byť preukázané dôkazmi predloženými iným členom kartelu (pozri odôvodnenie 221 a poznámky pod čiarou č. 354 a 355 napadnutého rozhodnutia), ako to správne uviedla Komisia.

133 Po tretie z odôvodnenia 1087 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zohľadnila neskoršiu spoluprácu spoločnosti Nedri.

134 Na záver, vzhľadom na okamih, kedy Nedri podala svoju žiadosť o zhovievavosť, na pridanú hodnotu dôkazov, ktoré predložila Komisii a na jej neskoršiu spoluprácu je potrebné domnievať sa, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď úroveň zníženia sumy pokuty, ktoré je potrebné priznať spoločnosti Nedri, stanovila na 25 %.

135 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

136 Na záver je preto namieste žalobu ako celok zamietnuť.

O trovách

137 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Nedri Spanstaal BV znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. júla 2015.

Podpisy

Obsah

Predmet sporu 1

Okolnosti predchádzajúce sporu 4

Odvetvie, ktoré je predmetom konania 4

Výrobok 4

Štruktúra ponuky 4

Štruktúra dopytu 5

Obchod v rámci Únie a EHP 5

Nedri a jej materská spoločnosť Hit Groep 5

Správne konanie 6

Prvá žiadosť o zhovievavosť a oslobodenie od pokút priznané spoločnosti DWK 6

Kontroly a žiadosti o informácie 6

Ďalšie žiadosti o zhovievavosť a odpovede Komisie 7

Začiatok konania a oznámenie o výhradách 7

Prístup do spisu a vypočutie 7

Žiadosti o doplnenie informácií 8

Napadnuté rozhodnutie 8

Klub Zürich a regionálne dohody 9

Klub Europe a regionálne dohody 9

Konanie a návrhy účastníkov konania 11

Právny stav 12

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, usmernení z roku 2006, zásad spravodlivosti a proporcionality a povinnosti odôvodnenia v dôsledku toho, že Komisia pri výpočte sumy pokuty, ktorú uložila spoločnosti Nedri, uplatnila hornú hranicu 10 % na obchodný rok 2009 namiesto obchodného roku 2002 12

Pripomenutie napadnutého rozhodnutia 12

Tvrdenia účastníkov konania 12

Posúdenie Všeobecným súdom 13

– Pripomenutie zásad 13

– O dôvodnosti prvého žalobného dôvodu 15

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení bodu 23 oznámenia o zhovievavosti a povinnosti odôvodnenia tým, že Komisia mala priznať žalobkyni zníženie sumy pokuty o 30 % namiesto 25 % 16

Pripomenutie napadnutého rozhodnutia 16

Tvrdenia účastníkov konania 16

Posúdenie Všeobecným súdom 17

O trovách 19